

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-22(5)/13/BB

Warszawa, dnia 20 lutego 2013 r.

DECYZJA DNR-2/28/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 40j ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 21 grudnia 2012 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki podstawowej *spawarki inwertorowej model HITARTEC i200 (mma200)*, w kwocie 4.305,00 zł (cztery tysiące trzysta pięć złotych), utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 20 kwietnia – 24 maja 2012 r. w sklepie przy Al. Grunwaldzkiej 309 w Gdańsku, należącym do Leroy Merlin Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdzili w ofercie handlowej m.in. *spawarkę inwertorową model HITARTEC i200 (mma200)*, zakupioną na podstawie faktury VAT nr F/0762/12, wystawionej w dniu 22.02.2012 r. przez „HARDER” Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu - upoważnionego przedstawiciela chińskiego producenta - Zhejiang Yidun Mechanical & Electrical Co., Ltd.

Przedmiotowa spawarka to urządzenie elektryczne zasilane prądem jednofazowym o napięciu 230 V i przeznaczone głównie do warsztatowego, amatorskiego spawania materiałów ze stali niskostopowych i niskowęglowych przy zastosowaniu elektrod o średnicy od 2 do 4 mm. Spawarka wyposażona jest w 3 żyłowy przewód zasilający o długości ok. 1,6 m i przekroju żył 2,5 mm², zakończony nierozbieralną wtyczką, oznaczoną

parametrami: XH-03; 16A; 250V~. Przedmiotowa spawarka w kolorze czarnym umieszczona została wraz z instrukcją w języku polskim w opakowaniu kartonowym z nadrukiem. Do spawarki dołączono też pakiet elektrod oraz rękawice spawalnicze. Na opakowaniu wyrobu umieszczono m.in. następujące informacje: nazwa: „*spawarka inwertorowa MMA*”; model: „*HITARTEC i 200*”; tekst: „*wyprodukowano w ChRL dla HARDER Sp. z o.o., ul. Jasielska 8B, 60-476 Poznań*”; zasilanie: „*230V*”; prąd spawania: „*20A-200A*”; kod EAN: „*5907528335292*”; oznaczenia: m.in. znakiem CE oraz symbolem przekreślonego kontenera kołowego na odpady. Bezpośrednio na sprzęcie umieszczono m.in. następujące informacje: nazwa: „*spawarka inwertorowi MMA*”; model: „*HITARTEC i 200 (MMA)*”; nazwa, znak towarowy i adres: „*HARDER, ul. Jasielska 8B, 60-476 Poznań*”; zasilanie: „*220V +/- 10%*”; przekrój przewodu przyłączeniowego(elektrody): „*H01N2-D 1x18 mm²*”; znak CE.

Ogłędziny ww. spawarki przeprowadzone przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku oraz badania laboratoryjne wykonane przez Certyfikowane Laboratorium Badawcze Instytutu Elektrotechniki Oddział w Gdańsku (raport z badań nr 048/LLP-729/2012 z dnia 21 maja 2012 r.), z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 60974-1:2007 „*Sprzęt do spawania łukowego – Część 1: Spawalnicze źródła energii*” wykazały, że przedmiotowy wyrób nie spełnia wymagań punktów 6 i 10 ww. normy, z uwagi na: niedostateczną wytrzymałość elektryczną izolacji spawarki, nieprawidłowo zamocowany przewód zasilający w obudowie spawarki (ponieważ zastosowana dławica nie jest w stanie dostatecznie mocno uchwycić ten przewód), a także źle dobrane podłączenie urządzenia do sieci zasilającej (zastosowano przewód długości 1,6 m, a wymagana długość to min. 2 m, o przekroju żył 2,5 mm², a wymagany przekrój to min. 4 mm², przewód zakończono wtyczką na prąd znamionowy 16A, a rzeczywisty efektywny prąd zasilania, w zależności od cyklu pracy, zawiera się w przedziale /20–30/A). Ponadto w oznakowaniu spawarki podano parametry prądowe nieadekwatne do parametrów osiągniętych przez urządzenie w rzeczywistych warunkach pracy, a w oznakowaniu wyrobu nie umieszczono nazwy/znaku towarowego producenta, brak też dwóch ostatnich cyfr roku oznaczających rok, w którym umieszczono znak CE na sprzęcie, natomiast w deklaracji zgodności brak odniesienia do norm zharmonizowanych.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedmiotowa spawarka nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w następujących przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. Nr 155 poz.1089), dalej „rozporządzenie”:

- § 5 ust. 1, z uwagi na umieszczenie na tabliczce znamionowej parametrów prądowych (20A) nieadekwatnych do parametrów osiąganych przez spawarkę w rzeczywistych warunkach pracy (*przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały większy rzeczywisty efektywny prąd zasilania: z przedziału 20A – 30A*),
- § 5 ust. 2, z uwagi na brak umieszczenia w oznakowaniu ww. wyrobu nazwy/znaku towarowego producenta,
- § 6 ust. 1, z uwagi na to, iż wyrób został zaprojektowany i wyprodukowany w sposób niezapewniający jego zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia,
- § 6 ust. 2, z uwagi na to, że wyrób został wytworzony w sposób niezapewniający jego bezpiecznego przyłączenia,
- § 7 ust. 1 pkt. 1, z uwagi na niedostateczną wytrzymałość elektryczną izolacji elektrycznej spawarki, zwłaszcza między obwodem zasilania a obwodem spawania (*nie spełnia wymagań pkt 6 ww. normy PN-EN 60974-1:2007: izolacja spawarki ulega przebiciu po przyłożeniu napięć probierczych zgodnych z normą*),
- § 7 ust. 2 pkt. 2, z uwagi na to, że przewód zasilający jest nieprawidłowo zamocowany w obudowie spawarki, a zastosowana dławnica nie jest w stanie dostatecznie mocno uchwycić przewodu zasilającego (*wymagania pkt 10 ww. normy PN-EN 60974-1:2007*),
- § 7 ust. 2 pkt. 3, z uwagi na nieprawidłowo dobrane podłączenie do sieci zasilającej, tj. zastosowano przewód zasilający długości 1,6 m, o przekroju żył 2,5 mm², zakończony wtyczką 16A, co stwarza zagrożenie pożarowe w wyniku możliwego przegrzania styków gniazda wtykowego, do którego będzie podłączona spawarka co może też spowodować przegrzewanie się przewodu zasilającego przy długotrwałym obciążeniu prądem 30A (*zgodnie z wynikami badań laboratoryjnych rzeczywisty efektywny prąd zasilania, w zależności od cyklu pracy, zawiera się w przedziale /20–30/A, natomiast prąd znamionowy zastosowanej wtyczki 16A < /20-30/A, stosownie też do wymagań p. 10 ww. normy PN-EN 60974-1:2007 przewód zasilający powinien mieć 2 m, a wymagany przekrój żył przy długotrwałym obciążeniu prądem 30 A wynosi co najmniej 4 mm²*),
- § 10 ust. 2 pkt 3, z uwagi na brak, w przekazanej deklaracji zgodności, odniesienia do norm zharmonizowanych,

- § 10 ust. 2 pkt 4, z uwagi na brak dwóch ostatnich cyfr roku oznaczających rok, w którym umieszczono znak CE na sprzęcie.

Pismem z dnia 21 listopada 2012 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi próbki wyrobu - *spawarka inwertorowa model HITARTEC i200 (mma200)* oraz zobowiązania wprowadzającego wyrób do obrotu – HARDER Sp. z o.o. do poniesienia tej opłaty.

Decyzją z dnia 21 grudnia 2012 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 40j ust. 1 i 2 ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, nałożył na HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu obowiązek poniesienia opłat stanowiących koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych *spawarki inwertorowej model HITARTEC i200 (mma200)*, w kwocie 4.305,00 zł.

W uzasadnieniu organ wskazał, że mając na uwadze ustalenia kontroli i negatywne wyniki badań laboratoryjnych uznał, iż *spawarka inwertorowa model HITARTEC i200 (mma200)* nie spełnia wymagań określonych w § 5 ust. 1 i 2, § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w § 10 ust. 2 pkt 3 i 4 rozporządzenia, czego konsekwencją było nałożenie na HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego zasadniczych wymagań, obowiązku uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W dniu 9 stycznia 2013 r. strona wniosła odwołanie od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2012 r. zarzucając jej, iż „*czas i środki konieczne do ustalenia prądów spawania, wytrzymałości elektrycznej izolacji, odczytu oznakowań w tym tabliczki znamionowej i prądu znamionowego wtyczki oraz prawidłowości podłączenia do sieci jest nieadekwatny do kosztów przeprowadzonych badań spawarki określonych w decyzji na kwotę aż 4.305,00 zł*”.

Strona zwróciła ponadto uwagę na fakt, iż została obciążona kosztami badań, z których raport nie został jej przedstawiony.

Zważywszy na wskazane argumenty, strona wniosła o „*zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie rzeczywistych kosztów badań nie przekraczających 1.500 zł*”.

Pismem z dnia 28 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, że zgodnie z art. 10

k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z przedmiotowych uprawnień strona nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przy uwzględnieniu wyników badań laboratoryjnych *spawarki inwertorowej model HITARTEC i200 (mma200)*, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela stanowisko Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznaje nałożony na HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej: strona, skarżąca) obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania za zasadny.

Bezsporne jest, iż w świetle przepisów ustawy o systemie oceny zgodności oraz przedłożonych przez stronę dokumentów (upoważnienie do reprezentowania producenta), podmiotem wprowadzającym do obrotu przedmiotową zabawkę jest HARDER Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu jako upoważniony przedstawiciel chińskiego producenta.

Zgodnie z art. 5 pkt 5 ustawy o systemie oceny zgodności przez upoważnionego przedstawiciela należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu.

Stosownie do art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku. W przypadku stwierdzenia, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, opłaty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa (art. 40j ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności). Z powyższego wynika, że **osoba wprowadzająca wyrób do obrotu zawsze ponosi opłatę za badania laboratoryjne, jeśli zostanie stwierdzone, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań.**

Przeprowadzone w toku postępowania kontrolnego badania laboratoryjne wykazały, że przedmiotowa spawarka nie spełnia wymagań określonych w § 5 ust. 1 i 2, § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w § 10 ust. 2 pkt 3 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego.

Fakt niespełniania przez ww. wyrób zasadniczych wymagań potwierdzony dowodem z dokumentu, tj. raportem z badań nr 048/LLP-729/2012 z dnia 21 maja 2012 r. jest zatem bezsprzeczny, co z kolei implikuje konieczność obciążenia kosztami przeprowadzonych badań laboratoryjnych podmiotu, który wprowadził wyrób do obrotu.

Zgodnie z dyspozycją art. 40j ust. 2 ustawy o systemie oceny zgodności, określając wysokość opłaty za badanie organ powinien wziąć pod uwagę rodzaj badanego wyrobu, stopień skomplikowania oraz zakres badań. Wskazane przesłanki uwzględnione zostają również przez jednostkę badawczą wykonującą zleczone przez organ badanie i znajdują odzwierciedlenie w wysokości opłat, zawartych w kosztorysie bądź ujętych na fakturze VAT, co miało miejsce w niniejszej sprawie (faktura VAT nr 146/12 z dnia 16.05.2012 r.).

W przypadku badań wykonywanych przez akredytowane laboratorium, a więc jednostkę zapewniającą rzetelność i obiektywizm przeprowadzanych badań, posiadającą wykwalifikowaną kadrę, odpowiednie wyposażenie oraz doświadczenie, brak jest podstaw do podważenia i weryfikacji przez organ I instancji ustalonych przez tę jednostkę kosztów badania. Zarzut strony, zawarty w enigmatycznym stwierdzeniu, iż czas i środki niezbędne do przeprowadzenia badania zakwestionowanej spawarki są nieadekwatne do wysokości opłaty za badanie, nie znajduje zatem uzasadnienia. Tym bardziej, że strona nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swej tezy, wynikającej jedynie z subiektywnej oceny skarżącej.

Istotnym dla sprawy jest fakt, że decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o wyborze Certyfikowanego Laboratorium Badawczego Instytutu Elektrotechniki Oddział w Gdańsku jako jednostki przeprowadzającej badanie w niniejszej sprawie, poprzedzona została procedurą zapytań ofertowych skierowanych do czterech akredytowanych laboratoriów. W efekcie tej procedury, umowę na przeprowadzenie badań laboratoryjnych zawarto z jednostką badawczą oferującą najniższą cenę za zleczone badanie.

Odnosząc się natomiast do sugestii strony, by opłata za badanie ustalona została na poziomie nie przekraczającym kwoty 1500 zł stwierdzić należy, iż przywołane wyżej przepisy prawa, regulujące kwestię ponoszenia opłat za badanie wyrobów w przypadku stwierdzenia ich niezgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie przewidują dowolności w zakresie ustalania wysokości przedmiotowych opłat, jak również nie określają ich maksymalnego ani minimalnego poziomu. Wysokość ww. opłat, ujęta w kosztorysie bądź fakturze stanowi rzeczywisty koszt przeprowadzonych badań i nie może zostać obniżona na żądanie strony, nie znajdujące uzasadnienia.

Bezzasadny jest również zarzut, iż stronie nie został przedstawiony raport z badań laboratoryjnych przedmiotowej spawarki.

W piśmie z dnia 21 listopada 2012 r. zawiadamiającym o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia opłaty za badanie ww. wyrobu i zobowiązania strony do jej poniesienia, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku pouczył stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania z aktami sprawy, a tym samym z treścią raportu z badań, jednak strona z uprawnień tych nie skorzystała – nie zgłosiła woli przejrzenia akt sprawy, jak również nie wystąpiła o przekazanie kopii ww. raportu.

Zarzuty strony pozostają, więc bez wpływu na wynikający z art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, obowiązek poniesienia opłat związanych z badaniami przez osobę, która wprowadziła do obrotu lub oddała do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o wyniki badań laboratoryjnych *spawarki inwertorowej model HITARTEC i200 (mma200)*, podziela stanowisko organu I instancji, który słusznie ocenił, że wyrób ten nie spełnia zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego, czego konsekwencją było obciążenie strony kosztami przeprowadzonych badań.

W związku z tym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. HARDER Sp. z o.o.
ul. Jasielska 8B
60-476 Poznań

Do wiadomości:

1. Pomorski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej
(NR.8361.183.2012.)
2. a/a